

עיריית רחובות

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 66

מיום רביעי, כ' בכסלו תשס"ח 15/11/2007 בשעה 19:00

באולם הישיבות, קומה 2, בניין העירייה

משתתפים:
עו"ד שוקי פורר - ראש העיר, ח"מ מנחם קליין - משנה לרה"ע, ח"מ שמעון מלכה - סגן רה"ע, ח"מ רחמים מלול, ח"מ שוקי קרומר, ח"מ לואיס בר-ניר, ח"מ אבאי זאודה, ח"מ שמעון קהלני, ח"מ עו"ד יעקב בוטניק, ח"מ משה מלמד, ח"מ חנניה וינברגר, ח"מ אהרון בר.

נוכחים:
עו"ד תמיר פינשטיין - מנכ"ל העירייה, עו"ד מיכל דגן - יועצת משפטית, דניאלה ליבי - גזברית העירייה, גלית אנגל - עוזרת מנכ"ל, שרה והב - מנהלת מח' בתי ספר יסודיים, יעקב מרקובית - מנהל אגף החינוך, מנחם רוזנטל - מנהל אגף המיסים, אלי יונה - מבקר העירייה

חסרים:
ח"מ ד"ר מרה קנבל - מ"מ וסגנית רה"ע, ח"מ זוהר בלום - סגן רה"ע, ח"מ שאול ליבי, ח"מ שטאובר אריה, ח"מ איליה דז'נשוילי, ח"מ אבנר אקוע, ח"מ אורלי אברהמי, ח"מ חיים אברהם, ח"מ אינג' יפים זאיקה.

סדר היום:

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה מס' 26.

החלטות המועצה

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 66 מיום 15/11/2007

החלטה מס' 676-66-07: מחליטים פה אחד לאשר את המלצות ועדת הביקורת.

עו"ד שוקי פורר: אני פותח בזה את ישיבת מועצה 65, זאת ישיבת מועצה שלא מן המניין, לצורך דיון בדו"ח מבקר העירייה מס' 26. סדר הדיון יהיה כדלקמן: יו"ר ועדת הביקורת יציג את הממצאים של ועדת הביקורת ואת הפרוטוקולים. מי שירצה להתייחס אחר כך ולהגיב - שיגיב. מבקר, תקן אותי אם אני טועה, אין הצבעות היום.

אלי יונה: יש אישור ההמלצות.

עו"ד שוקי פורר: ואם לא נאשר אותן, מה יקרה?

אלי יונה: אז לא יהיו.

עו"ד שוקי פורר: אז לא יהיו. הוא אומר שאם לא נאשר את ההמלצות, אז לא תהיינה המלצות.

רחמים מלול: חשבתי לא יהיה מבקר. יו"ר ועדת הביקורת, בבקשה.

שמעון קהלני: לדו"ח המבקר סגן ראש העירייה מגיב ב-1.4.07. ראש

העיר העיר את ההערות שלו וב-1.7. הדו"ח נמסר לחברי ועדת הביקורת, כולל הערות ראש העירייה. בראשית הדברים, אני רוצה להודות לצוות עובדי המבקר, שעשו עבודה טובה, למזכירה שרה, לחברי ועדת הביקורת, לאלה שבאו ועשו מאמץ להגיע לישיבות, למנהלי האגפים ועובדי עירייה שבאו לוועדה כדי להסביר את העמדות שלהם בנושא של הדו"ח, וכמובן אחרון חביב זה מבקר העירייה עצמו, בכבודו ובעצמו שנתן לי עזרה בכל מה שקשור לתהליך.

רחמים מלול: תודה לכל אלה שהביאו עד הלום, זה הסגנון.

שמעון קהלני: אני רוצה לדבר על מספר נושאים: לגבי מינהל וכספים

ב-3 בתי ספר, בית ספר בן צבי, בית ספר נועם הצבי בנות, האגודה לתרבות הדיור, גביית מיסים, שפיכת אשפה במקומות אסורים, המחלקה לתרבות תורנית, וכמובן מעקב אחר ביצוע דו"ח משנה שעברה - דו"ח מס' 25. אני אשתדל ללכת לפי סדר הנושאים, כי זה הרבה יותר קל והרבה יותר אפשרי לעקוב אחר הדברים. לגבי בתי ספר: יש לנו כאן מספר נקודות שהעלה המבקר בנושא של בתי הספר, שנוגע בעיקר לנושא של רישום תקבולים, רישום הוצאות, מסירת הדו"חות בזמן, הבנת הרישומים בתוך המאזן. ישנם נושאים מסוימים שנמצאו שם ליקויים בנושא של חלוקת מלגות. מצד אחד אנחנו רואים שיש הכנסה כספית שהכספים מיועדים רק למלגות, ומצד שני הכספים לא הגיעו ליעדם למרות הדרישה לקבל רישום שמי למי הגיעו הכספים. אז אותה הנהלת בית הספר לא יכלה להעביר את הנתונים בצורה מדויקת, או בכלל לא נמסר מידע. אחד הליקויים החמורים, ופה זו בעיה, אני לא יודע איך לפתור אותה, כי ישנה איזושהי המלצה של הוועדה בעניין הזה. כשיש לנו מערכת יחסים בין עובד למעביד, אז יש איזושהו שוט של אותו מעביד כלפי עובד, אם הוא לא ייתן את המסמכים בזמן, אם הוא לא יעבוד עפ"י נהלים - אז קוראים אותו לסדר.

אותו מנהל בית ספר, הוא לא עובד של העירייה, הוא עובד למעשה של משרד החינוך. כשפונים אליו במשרד המבקר להמציא מסמכים כדי לעשות את הביקורת בצורה נכונה, אז עפ"י הדו"ח כפי שאני קראתי, המסמכים לא מגיעים. כתוצאה מכך, כמובן שהביקורת לוקה בחסר. אי אפשר למלא את היעדים שהציבו לעצמם אותו צוות עובדים במשרד המבקר, ויש להם איזה שהם יעדים ומטרות כדי לבדוק את התהליכים, לבדוק את המסמכים, כדי להגיע ולראות האם נעשו הדברים בצורה נכונה. אבל שוב, אנו מגיעים למצב שלא בכל בתי הספר, אבל בחלק מבתי הספר ישנן הבעיות האלה שמנהלים לא מתייחסים בצורה לדעתי נכונה לממצאי המבקר.

אני מצטער, אבל אני חושב שמן הראוי היה, אני כחבר ועדת ביקורת והיום כיו"ר ועדת ביקורת - מעולם לא הצלחתי להגיע למצב שאני יכול להעביר את הדברים האלה ישירות למנהלי בתי הספר וזה חבל. אני לא יודע עד כמה הם מודעים לבעיות האלה, אני לא יודע עד כמה הם מבינים את המשמעויות. אני חושב שדווקא בישיבה כזו חשובה, צריכים להזמין לכאן את מנהלי בתי הספר. קודם כל שישמעו את הדברים, ויבינו את החשיבות של משרד המבקר, שבוקר את המסמכים.

עו"ד שוקי פורר: גלית, תרשמו את הדברים האלה, כי מרקוביץ היה צריך להיות פה והתבלבל, והוא יגיע תוך כמה דקות. שישב על זה אחרי זה. בגלל טעות הוא לא פה.

עו"ד תמיר פינשטיין: בגלל טעות הוא מתעכב, לא שהוא לא פה. **שמעון קהלני:** אני רוצה לחזור לנושא הזה של הבעיה של המזכירות

בבתי הספר. זה לא סוד שאותה ביקורת, אותם ממצאים לגבי הרישום של הדברים, של תקבולים, הוצאות, כמעט כל שנה זה חוזר על עצמו. אני זוכר שנה שעברה זה היה בבתי ספר אחרים, השנה אנחנו מוצאים את זה ב-3 בתי ספר ללא יוצא מן הכלל. הדברים האלה הם לא מתוקנים, למרות שכשאנחנו מסתכלים על דו"חות העבר - אני אסביר לך למה אני תופס את המזכירה, אני אסביר לך איפה הבעייתיות של העניין. המזכירה מקבלת חלק מהתקציב, היא עובדת עירייה קודם כל.

שמעון מלכה: גם מנהלים מסוימים שהם תיכוניים, הם גם עובדים בשביל העירייה.

שמעון קהלני: מנהלי בתי הספר, זה לא התפקיד שלהם להכשיר את המזכירות בנושא של רישום של הכנסות והוצאות, התפקיד הזה של העירייה. העירייה צריכה להכשיר את המזכירות האלה, כדי שהן תדענה לרשום את הדברים כמו שצריך. אני רוצה דווקא בנקודה הזו, להקריא לכם משהו מדו"ח שהיה בשנת 2001, וכדאי שתקשיבו לזה טוב-טוב ותבינו שדרך הטיפול בכל השנים ולאורך כל השנים, דרך הטיפול היתה לא טוב. כמובן הוועדה הציעה פה משהו בעניין הזה כדי לפתור את הבעיה הזו אחת ולתמיד. אבל יש לי פה פרוטוקול של ישיבה שהיתה לשנת 2003. שנת 2003 היתה בעיה - גם כן של מנהלות בתי הספר, והעניין הזה שהעלה דווקא אהרון בר, זה בקשר לדו"ח אחר, אבל מהנדס העיר כתב תגובתו 'ניתנו הנחיות לא לבצע תשלומים לקבלנים', זה בנושא הקבלנים. אחר כך הוא אומר 'אני רוצה לגלוש גם בנושא של בתי ספר שאני רואה, אני קראתי כמעט את כל הדו"ח, ואני רואה שבהרבה בתי ספר יש הייתי קורא לזה תופעה, שבכל מקום זו פחות או יותר אותה תופעה. אז מה התופעה? התופעה חריגה, מדובר על אי מילוי הוראות'.

אני הייתי רוצה שמהדו"ח הזה, מפה, או מוועדת ביקורת - תצא איזושהי המלצה כדי להוציא איזה שהם נהלים, כדי לאחד בין כל המחלקות השונות, כדי שייצא איזושהו נוהל מסודר לגבי ביצוע הוראות במחלקות השונות. כי אז היתה ביקורת מאוד קשה.

רחמים מלול: לא ב-2003, זה מ-2004. **שמעון קהלני:** זה 2004, על דו"ח של 2003. אתה צודק. הדו"ח היה צריך להידון בסוף 2003 על 2002. אבל הוא נידון בסופו של דבר בינואר 2004, עד דו"ח 2002.

רחמים מלול: 2003 לא יכול להיות. **שמעון קהלני:** 2003 לא יכול להיות, נכון. וזה חשוב מאוד לשמוע את זה, כדי שתבינו שזה לא טופל מאז, אני רוצה להתייחס, ואני לא רוצה להזכיר פה שם מי התייחס לזה, כי זה לא עניין של שם של אדם.

חנניה וינברגר: למה, זה סודי? **שמעון קהלני:** לא, לא, זה לא שייך לאדם, זה שייך למדיניות עירייה.

לכן אני לא רוצה להתייחס לאדם עצמו, אני רוצה להתייחס קודם כל לגבי ההערה האחרונה שלך, במוסדות החינוך, בעקבות הדו"חות האלה של מבקר העירייה, לקחנו רו"ח שעבר מבית ספר לבית ספר, הדריך את הנהלות החשבונות של כל בתי הספר לגבי שיטת העבודה, דרך העבודה. אני יכול לומר לכם, שהיום מצב ניהול החשבונות בבתי הספר הוא ברמה מאוד גבוהה. זה נשמע מאוד אבסורד כשאני קורא היום את הדו"ח, ואני אומר לעצמי 'איך התשובה הזו היתה יכולה להינתן אז?'. אני רוצה לומר לכם, אתם נכנסים כרגע להערות. הרי מבקר, בדרך כלל הוא לא כותב את הדברים החיוביים שנעשו בדברים האלה, מטבע הדברים. אבל בסה"כ אני יכול לומר, שבתי הספר, המנהלות היו אצלי בשיחה

ובבירור על הדו"ח אחת לאחת, כל ההערות תוקנו, אותו רו"ח עבר בין בתי הספר כדי לאחד את הדברים.

מנחם קליין: מאיזו שנה התשובה הזאת?

שמעון קהלני: ינואר 2004 עד דו"ח של 2002. גם בתי ספר שלא היו

בביקורת, ולכן ההערה שלך כבר בעצם טופלה. זו היתה תשובת העירייה לגבי התהליכים, לגבי אותן הערות שאנחנו מצאנו בדיוק בדו"ח הזה.

שמעון מלכה: זה רק 3 בתי ספר?

שמעון קהלני: זה רק 3 בתי ספר, ואני רוצה לומר לכם שאותן הערות

היו בשנה שעברה.

מנחם קליין: זה לא מתוך כל 3 בתי ספר מצאו רק 3, 3 בדקו.

חנניה וינברגר: בכל דו"ח יש לך 3 או 4 בתי ספר.

שמעון קהלני: שנה שעברה אלה היו 3 בתי ספר אחרים, והשנה זה

שוב קורה באותם בתי ספר. דרך אגב, מדובר על אותם ליקויים של מזכירות, או נקרא להם 'מנהלות חשבונות' שלא בקיאות במצב.

חנניה וינברגר: יהיה גם בעתיד, אל תדאג.

שמעון קהלני: לא, לא, לא, אני לא חושב, אני אגיד לך משהו. אנחנו

פה ניסינו למצוא איזושהי שיטה או דרך, גם בוועדה דיברנו על זה, איך אנחנו מגיעים למצב של פתרון הבעיה הזו. שכחתי בראשית הדברים להודות ל-2

שבאמת התייצבו כמעט לכל הישיבות, מדובר ביועצת המשפטית מיכל שהתייצבה לכל הישיבות ללא יוצא מן הכלל וגם לדניאלה ליבי שהתייצבה בישיבות, שיתפו פעולה וגם העירו את ההערות שלהן לשביעות רצוננו. אני חושב שהן היו לעזר

רב בוועדה. אני רוצה לומר בנקודה הזו, ניסינו לבדוק אפשרות איך אנחנו יכולים בכל זאת, למרות שאין יחסי עובד ומעביד בין העירייה למנהלי בתי

הספר, שאנחנו תלויים בהם מאוד בנושא של הביקורת. איך אנחנו בכל זאת יכולים לאלץ אותם כדי לשתף עם העירייה פעולה.

אני לא רוצה להיכנס לתוך הדו"ח, איזה מילים קשות המבקר מתבטא כלפי יחס של מנהלי בתי הספר לבקשות צוות המבקרים. ממש מילים קשות ביותר, אין

התייחסות, מבקשים מהם חומר, החומר לא מגיע בזמן. גם כשנותנים להם לתקן ליקויים ובודקים אחרי זה אם זה נבדק - אז חלק נבדק, חלק טופל וחלק לא

טופל. יש לנו אז עם מרקוביץ בישיבה, יש פה את האדם שעשה את העבודה, האיש שעשה את העבודה מטעם המבקר. אנחנו ניסינו לבדוק את האפשרות איך

הדבר הזה לא יחזור על עצמו בשנים הבאות.

מנחם קליין: יש לי שאלת הבהרה: התחלפו פקידות בתקופה הזו

באותם בתי ספר?

שמעון קהלני: ישנם כאלה שהתחלפו.

שמעון מלכה: בנועם, בנועם התחלפה פקידה.

שמעון קהלני: נועם בנות.

עו"ד שוקי פורר: נועם הצבי.

שמעון קהלני: אם אתה כבר שואל בנושא של חילופי מזכירות,

מתברר שמזכירה אחת, שלא תפקדה טוב באחד מבתי הספר בתחום הזה, עברה לבית ספר אחר באותו תחום. ככה שזה ממש מעניין החילופים האלה.

עו"ד תמיר פינשטיין: במקומות אחרים הן מקבלות קידום.

שמעון קהלני: קידום באותו תחום, והיא המשיכה לעבוד באותו

נושא. אני לא מבין איך עשו את זה.

שרה והב: אני יכולה להשיב על המזכירה הזאת שעברה?

שמעון קהלני: כן, כן, בטח.

שרה והב: אתה רוצה שאני אשיב בסוף?

שמעון קהלני: לא, לא,

שרה והב: מתי שיגידו לי להשיב, אני אשיב.

שמעון קהלני: אני אומר לך שתשיבי, זה חשוב לי מאוד לדעת את

התשובה באמת.

עו"ד תמיר פינשטיין: השאלה אם להשיב על בסיס ספוראדי או סיכומים?

עו"ד שוקי פורר:

אין בעיה, תשיבי.

שרה והב:

מזכירה שהתחלפה באחד מבתי הספר שהיא עבדה שם, היא לא הצליחה, והיא עברה לבית ספר אחר שהוא קטן יותר. היא קיבלה הדרכה אחרת והיא עובדת מצוין. יש עליה חוות דעת מצוינת בכל התחומים, כולל בהנהלת חשבונות.

שמעון קהלני:

קודם כל, אני מאוד שמח לשמוע את זה, אני אגיד לך גם למה. הרי אחת הבעיות הקשות זה גם במסירת הדו"ח לא בזמן. הדו"ח, עפ"י חוזר מנכ"ל משרד החינוך, אמור להגיע עד ה-5.8. בכלל, הנושא הזה של דו"ח המבקר הוא תופעה מאוד מעניינת, כי אנחנו נכנסים, בעיקר בתי הספר, זה נמסר ביולי, יולי יוצאים לחופשות, מנהלי בתי הספר עסוקים. עד שאנחנו יושבים בתוך הוועדה, אז חלקם כבר בחופשות ואי אפשר לקרוא להם כדי לבוא להשתתף בוועדה. קשה מאוד להתייחס לדברים כמו שצריך. עפ"י המלצה של ראש העירייה, ניתנה הנחייה שזה יוארך עד ה-25.8 אם אני לא טועה, כדי למסור את הדו"ח, וגם אז דרך אגב הם לא עומדים בזמנים, וחלקם עושים את זה גם אחרי ספטמבר. ואיך אומר מנהל אגף חינוך? - התבטא בישיבה ובצדק 'אין לנו כלים כדי לאכוף עליהם את הנושא הזה, זו בעיה'. אני הצעתי, ונדמה לי שזו אחת ההמלצות של הוועדה, המלצנו 2 המלצות בנושא הזה. אחת מהן זה בנושא המזכירות. מינדה, שהיא החשבת של אגף החינוך, העלתה את הבעיה הזו בוועדה, והיא אמרה שאכן מסירת הדו"חות בצורה הזו מקשה עליה מאוד את העבודה. אני הצעתי שחובה לעשות קודם כל איזשהו קורס לכל המזכירות, אולי פעם בשנה, פעמיים בשנה, במפע"ם כדי לרענן את הנהלים איך הן צריכות לכתוב דו"ח ואיך הן צריכות להגיש את זה לאגף החינוך, קודם כל כדי להקל את העבודה בתוך האגף.

דבר נוסף זה גם המעקב אחרי הפעולות של ההכנסות והוצאות, תהיה יעילה יותר ואפשר לפקח את זה בצורה הרבה יותר טובה. זו אחת ההמלצות שאני רוצה שהיא תאושר היום בערב, לנסות לבדוק אפשרות שהמזכירות תעבורנה קורס מסודר בעניין הזה, לא רק קורס באמצע השנה, אלא במיוחד כפי שאני הבנתי ממינדה, לקראת סוף השנה כשהן צריכות להגיש את הדו"ח ואת המאזן, אז אפשר שמינדה תעביר להם את החומר בצורה מסודרת כמו שדיברנו אז בוועדה יחד עם מרקוביץ. ואז יהיה אפשר לתת רענון באמת לכל המזכירות, כדי שתהיה אחידות של מסירת הדו"חות לעירייה. זה דבר אחד, זה בנושא הזה של כתיבת התקבולים, ההוצאות, כתיבת המאזנים. לגבי הנושא הזה של מנהלי בתי הספר. שוב, מכיוון שמנהלי בתי הספר עפ"י הדו"חות לא משתפים פעולה, וזה מאוד מקשה על העבודה של המבקר, אני הצעתי או הוועדה המליצה, שמנהל בית הספר שלא ישתף פעולה-, שוקי, זה דבר מאוד חשוב, כדאי שתשמע את ההמלצה הזו.

עו"ד שוקי פורר:

אני מקשיב, אני מקשיב כל מילה.

שמעון קהלני:

אני חושב שהיא גם מקובלת על מנהל האגף יעקב מרקוביץ. אני חושב שאנחנו קיבלנו את ההחלטה הזו במשותף. כפסים שאמורים להתקבל לאותו בית ספר שלא ישתף פעולה - אנחנו נעצור לו את התקציבים, או התקציבים יועברו לאותו בית ספר רק עפ"י החלטת מנהל אגף החינוך. לא יכול להיות מצב שמנהל בית הספר מצד אחד לא משתף פעולה איתנו, ומצד שני יוזרמו לו הכספים כאילו שום דבר לא קרה. אז אחת ההמלצות כמובן, שאנחנו ניאלץ לעצור תקציבים לאותם בתי ספר שלא ישתפו פעולה. שמנהל האגף הוא שיחליט לגבי עצירת הכספים.

חנניה וינברגר:

זאת ההמלצה שלכם?

שמעון קהלני:

זו ההמלצה שלנו, כן בהחלט. אני רוצה ששוקי יאשר את זה. אולי תחזור על הדברים, לך אולי הוא ישמע יותר טוב.

עו"ד שוקי פורר:

כל הדברים האלה מופיעים בדו"ח?

חנניה וינברגר:

כן, ההמלצה הזו מופיעה.

שמעון קהלני:

לא, ההמלצה הזו מופיעה בדו"ח.

חנניה וינברגר:

אני רק לא זוכר איזה עמוד.

עו"ד שוקי פורר: לא, אין לי שום בעיה, אני חושב שלסדר הדברים, יש דו"ח של המבקר שנידון בוועדה, יש פרוטוקולים של הוועדה שדנו בהמלצות של המבקר. יש גם תגובות של המבוקרים. הרי תגובות ראש העיר, אף אחד לא חושד בי שאני כותב את התגובות האלה. אם יש תוספות בדברים האלה או דגשים - כדאי להדגיש אותם, אבל אין טעם לחזור על כל הדו"ח, אין טעם.

חנניה וינברגר: אבל בדרך כלל היו"ר מוסר את...
עו"ד שוקי פורר: זה מה שאני מבקש ממנו, זה הכל. בבקשה, אין שום בעיה, רק לסדר הדברים.

שמעון קהלני: דבר נוסף בנושא של בתי הספר, כפי שאנחנו מצאנו, זה הנושא הזה של שימוש בנכסי העירייה. הנושא הזה של שימוש בנכסי העירייה כבר עלה בשנת 1999 ועבר גם לשנת 2001, ולכאורה אני אומר הסתיים בשנת 2004 נדמה לי. בישיבת המועצה 14.4.04, התקבלה החלטה בנושא של ההסכם של שימוש רשת חוויית בנכסי העירייה, שירשם שקל לשנה. היה עוד סעיף אחד נוסף, מעבר לשקל בשנה, ש-5% מהתקבולים יעברו כהכנסה לעירייה.

עו"ד תמיר פינשטיין: לא 5% מהשקל.
שמעון קהלני: לא, 5% מהתקבולים שמקבלת רשת חוויית כנגד פעילויות שהיא עושה בתחום של מבני העירייה. מה פתאום.

עו"ד שוקי פורר: זו היתה ההמלצה.
עו"ד שוקי פורר: לא היתה שום המלצה כזאת מעולם. לא התקבל גם.

עו"ד שוקי פורר: אנחנו עוד מתקצבים את רשת חוויית מעבר לכל הדברים האלה.
עו"ד שוקי פורר: גם אם היתה המלצה כזו, זו היתה טעות.

שמעון קהלני: לא, לא, לא. היתה המלצה כזו, אני אגיד לך למה.
חנניה וינברגר: של דניאלה?

שמעון קהלני: של המבקר. היה צריך ליישם את זה בדו"ח. אתה יודע מה? נדבר על שקל לשנה. אני ביקשתי את ההסכם שנעשה בין החברה למתנ"סים דאז, שכיום היא רשת חוויית, לבין עיריית רחובות. ההסכם הזה נעשה בשנת 2002. ההסכם הזה נחתם בין חברת מוסדות חינוך ותרבות רחובות, מיסודה של הסוכנות היהודית לארץ ישראל, שהיא כמובן בגולדברג 6, לבין החברה למתנ"סים ומכרזים שנמצאת בקניון מלחה בירושלים, לבין עיריית רחובות. ההסכם הזה הוא הסכם ישן שלמעשה, כשאנחנו דיברנו והחלטנו לשנות את ההסכם הזה, כולנו מבינים, גם אם אנחנו לא עו"ד - לשנות הסכם זה לעשות הסכם חדש. מה גם שהיום יש גוף חדש שנקרא רשת חוויית ששינה את שמו.

עו"ד שוקי פורר: החברה לא שינתה את שמה. החברה הסוכנותית לא שינתה את שמה, היא נשארה 'החברה למוסדות ציבור', ואיתה ההסכם. רשת חוויית זה שם מסחרי שהם ממתגים את עצמם כמשהו אחר מאשר רק מתנ"סים.

שמעון קהלני: כן, אבל השאלה היא אם אותו מספר ח.פ. נשאר גם לרשת חוויית?
עו"ד שוקי פורר: כן.

שמעון קהלני: אז היה צריך לעשות נספח לחוזה, שחתום ע"י העירייה, וע"י הגופים האחרים.
עו"ד שוקי פורר: איזה גופים אחרים?

שמעון קהלני: רשת חוויית.
עו"ד שוקי פורר: רשת חוויית זה לא גוף משפטי, גוף לא משפטי לא יכול לחתום על הסכם.

שמעון קהלני: סליחה? החברה למתנ"סים זה גוף משפטי?
עו"ד שוקי פורר: כן.
שמעון קהלני: היא חתומה פה על מסמך?

עו"ד שוקי פורר: כן.

- שמעון קהלני:** יפה. כשאנחנו מדברים על תוספת להסכם, צריך להיות נספח להסכם, חתום ע"י החברה למתנ"סים, כולל עיריית רחובות.
- עו"ד שוקי פורר:** תוספת להסכם על מה?
- שמעון קהלני:** על מה שהוחלט ב-14.4.04, שהשימוש בנכסי העירייה זה שקל לשנה. לא מצאתי את זה בהסכם, אין את זה כנספח. לא יכול להיות שכשאנחנו מחליטים במועצה איזושהי החלטה היא לא מיושמת, היא לא יושמה.
- עו"ד שוקי פורר:** את רוצה להשיב לו, מיכל?
- (מדברים ביחד)
- עו"ד תמיר פינשטיין:** המזור לכך הוא דרך המועצה, בשינוי הסכם לא בדו"ח ביקורת.
- עו"ד שוקי פורר:** אוקיי, בסדר, קיבלנו את ההערה.
- שמעון קהלני:** זה בנושא של שימוש נכסי העירייה עם רשת חוויות. אבל השנה ביקרו את הנושא הזה של בתי הספר, הנושא הזה של הלוקרים ושימוש של איסוף מיכלים. בדו"ח המבקר כתוב בצורה מפורשת, שלקראת שנת הלימודים תשס"ו, לא תשס"ז - כי מה קרה? - מצאו שמספר בתי ספר החליטו לעשות דין לעצמם, חתמו הסכמים עם כל מיני חברות חיצוניות, הכניסו אותם לתחום בתי הספר, עשו איתם הסכמים על לוקרים, עשו איתם הסכמים על הכנסת מיכלים.
- יעקב מרקוביץ:** עם הלוקרים יש בעיה...
- רחמים מלול:** יעקב, אבל תן לו לגמור את הנושא.
- שמעון קהלני:** לא, תן לו לתקן אותי, זה חשוב.
- יעקב מרקוביץ:** אתה תקבל ממני תשובה מסודרת, שזה משרד החינוך מול משרד המסחר והתעשייה. קיבלו את החומר בצורה מסודרת. יש גוף אחד במדינת ישראל שמתעסק עם זה בלבד. מחזור זה רק גוף אחד.
- שמעון קהלני:** דרך מי זה עובר? דרך מנהלי בתי הספר שהם מחליטים?
- יעקב מרקוביץ:** מנהל בית ספר יכול להגיד 'אני רוצה להיכנס לנושא של מחזור, נושא של איסוף, איכות הסביבה', ויש מנהל בית ספר שאומר 'אני לא רוצה להיכנס לתהליך הזה', זה לא חובה.
- שמעון קהלני:** לא, שנייה, כשעכשיו הגוף הזה בא להיכנס לתחום בתי הספר, האם מנהל בתי הספר שרוצה את הזה לתחומו, הוא שעושה את ההסכם מול החברה? או אתה כנציג העירייה עושה משהו?
- יעקב מרקוביץ:** איגוד ערים עושה את זה. איגוד ערים שנותן גם מענה לרחובות.
- שמעון קהלני:** עושה את זה מול מי?
- יעקב מרקוביץ:** מול החברה עצמה.
- שמעון קהלני:** אבל הנכס הוא שלך, איפה אתה בתמונה?
- יעקב מרקוביץ:** זה בכל מדינת ישראל, זה לא עניין של חוזה איתם בכלל.
- שמעון קהלני:** אני לא מבין, הנכס הוא נכס עירוני. איך איגוד ערים אחראי על הנכס שלי?
- יעקב מרקוביץ:** כל הנושא הזה הוא באישור מחלקת הנכסים. אנחנו לא עושים חוזים, יש לנו את איכות הסביבה.
- שמעון קהלני:** מה זה נכסים?
- יעקב מרקוביץ:** הנושא של הלוקרים צריך להיבדק, באמת לראות אם ניתן לעשות מכרז מסודר ללוקרים. בשום מקום במדינת ישראל אין מכרז ללוקרים, בשום עיר. בנושא... בוצע, בנושא של מגע של ועד הורים מול החברה. הנושא הזה נמצא בטיפול של הרכש, והם צריכים לסגור את הנושא הזה.
- שמעון קהלני:** תראה, אני רוצה להגיד לך שבנושא הזה של הלוקרים, ענה ראש העיר. קודם כל היתה הצבת מתקנים בתחום של בתי הספר ע"י גורמי חוץ.
- (מדברים ביחד)

- שמעון קהלני:** בנושא הזה של הלוקרים, באמת היתה המלצה של ראש העירייה להוציא מכרז ללוקרים, נמצא עדיין בטיפול. למרות שמבחינת אגף החינוך, נדמה לי שאתם נתתם הבטחה ותשובה, שעד תחילת שנת 2007 -
- יעקב מרקוביץ:** עשינו בדיקה בכל המקומות בארץ, לא... בשום מקום בארץ עקב זה. בשורה התחתונה, אנחנו החזרנו חזרה את הנושא, פתחנו שנה. עד שאנחנו נגמור את הסיפור, הנושא נמצא בטיפולו של הרכש, לראות איך בונים איזשהו חוזה כדי ליצור את הקשר יחד עם החברות.
- שמעון קהלני:** שאלה: היום בבתי ספר ישנם לוקרים?
- יעקב מרקוביץ:** יש בתי ספר שיש להם לוקרים משל עצמם, שבית הספר קנה מזמן, יש מספר בתי ספר ביסודיים.
- שמעון קהלני:** יש פיקוח על המחירים?
- יעקב מרקוביץ:** לא, המחירים הם אותם מחירים.
- שמעון קהלני:** אני אגיד לך למה, כי אני יודע לפחות על מספר בתי ספר שיש לוקרים, הוציאו מכתבים להורים 'הלוקר עולה X כסף'.
- יעקב מרקוביץ:** הקשר לא בכלל בית הספר לבין ה- הכסף הולך לעירייה?
- שמעון קהלני:** הכסף הולך ללוקרים.
- שמעון מלכה:** תקשיב, שמעון, תן לי לענות לו בנושא הזה, כי אני מומחה. לי יש בית ספר, ואני סגן מנהל בית ספר באורט, ויש שם לוקרים. הלוקרים הם של בית הספר פרטי, אנחנו קונים אותם או שעושים אותם ונותנים לכל ילד אפשרות לקחת ארון כזה עם מנעול ולשים את הדברים שלו בפנים. אנחנו לוקחים עלות 25 ₪ לכל השנה.
- שמעון קהלני:** והכסף הולך אליך?
- שמעון מלכה:** הולך לבית הספר, לא אליי.
- שמעון קהלני:** אתה בעל הנכס?
- שמעון מלכה:** כן.
- שמעון קהלני:** מותר לך עפ"י חוק לעשות את זה?
- שמעון מלכה:** כן, כן, כן.
- שמעון קהלני:** אני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית.
- שמעון מלכה:** בבקשה. מיכל, שאלו פה שאלה.
- שמעון קהלני:** האם יש סמכות למנהל בית הספר לחתום על הסכם בנושא של לוקרים, לבצע את הלוקר בתוך בית הספר ולגבות את הכסף לתוך בית הספר?
- יעקב מרקוביץ:** זה לא נכון, שמעון, דקה. אמר ראש הישיבה, וסגן ראש העיר, אמר 'תשמע, יש בתי ספר כמו בית הספר שאני סגן מנהל שלו באורט' -
- חנניה וינברגר:** אבל הוא לא חוקי, אנחנו כן חוקי.
- יעקב מרקוביץ:** הוא אומר 'אנחנו דאגנו לבנות, אנחנו דאגנו לעשות, ואנחנו כבית ספר לוקחים עבור השימוש בלוקר 25 ₪ לשנה, והכסף הזה נכנס לקופת בית הספר בצורה מסודרת, עם קבלות, עם הכל'.
- שמעון מלכה:** עם קבלות, קופה מסודרת. אז רגע, זה מותר או אסור?
- יעקב מרקוביץ:** יש בתי ספר בעיר, שיש להם גם לוקרים של בית הספר, שעושים את התהליך הזה עם חשבוניות בצורה מסודרת. יש בתי ספר אחרים שאין להם לוקרים. ועד ההורים יוצר קשר עם חברת הלוקרים, חברת הלוקרים קובעת זמנים וההורים עושים בשכירות, שיש אחריות לחברה לתקן את הלוקרים במידה ונפרץ - בית הספר אין לו שום נגיעה בנושא הלוקרים.
- שמעון קהלני:** דבר כזה, שוועד הורים והנהלת בית הספר יכולים לקחת ולהשתמש בנכסי העירייה מבלי שאגף החינוך או העירייה נוגעת בעניין הזה.
- יעקב מרקוביץ:** אתה צודק. עלינו על הנושא הזה.
- חנניה וינברגר:** רגע, לוקר זה לא נכס העירייה, זה אני שוכר את הלוקר.

שמעון מלכה: בדיוק, נכון מאוד. יש 2 אופציות: יש אופציה כמו שאומר מנהל אגף החינוך, שבא מנהל חברה שמביא את הלוקרים.

שמעון קהלני: שמעון, תקשיב לי טוב, יירשם לפרוטוקול - אני מוחה על כך שמנהל מחלקת נכסים לא נמצא בישיבה החשובה הזו. לא יכול להיות ולא יעלה על הדעת, שאנחנו דנים פה בנושא של נכסי העירייה, שזה אחד הדברים החשובים ביותר ומנהל מחלקת נכסים לא מופיע בו. אני מבקש את הנושא הזה להעביר לישיבה הבאה.

עו"ד תמיר פינשטיין: הוא במילואים. אתה מוכן לחכות שעה וחצי? אני מחזיר אותו עכשיו מהצפון. אם תגיד, הוא אמר - אני מחזיר אותו. אני שואל, אם אתם רוצים - אני אעשה את זה.

יעקב מרקוביץ: בשנים האחרונות רה-ארגון בכל הנושא הזה של נכסים של בתי ספר. חתמו חוזים מסודרים עם כל הגופים שהם לוקחים בשימוש בבתי הספר, אם זה גם גופים חרדיים וכל גוף אחר שנמצא. עשו את בצורה מסודרת. אני אומר, יש שם דברים שצריכים לסגור את הקצוות. גם הנושא הזה, של הלוקרים - נמצא בטיפול ובסגירה, זה תהליך שלוקח זמן. זה נמצא בסגירה, והרשות תסגור את זה בסופו של דבר.

עו"ד מיכל דגן: ככל שהמבנים הם מבנים שבבעלות העירייה, מי שצריך להיות צד לחוזים שמאפשרים שימוש בנכסי העירייה, זה העירייה. עכשיו יש מהלך כזה שהוא משולב, של מחלקת הרכש ומחלקת הנכסים, שמנסים למפות את הצרכים של לוקרים בכל בתי הספר שהמבנים שלהם בבעלות העירייה, לעשות את זה בצורה מאורגנת מול העירייה ולא מול ועדי הורים, ולא מול מנהלי בית הספר שאין להם שום מעמד לצורך העניין. אני יודעת שזה בטיפול, אני יודעת שמנסים לבנות איזשהו מפרט למכרז.

שמעון קהלני: אפשר לקבל תאריך יעד, סיום?

עו"ד מיכל דגן: אני לא יודעת, כי הוא לא נמצא פה היום.

יעקב מרקוביץ: אנחנו ניתן לך את התשובה.

שמעון מלכה: אתה תקבל תשובה בכתב.

שמעון קהלני: אז בוא נאמר ונסכם את הדבר הזה, שיעבירו לחברי המועצה תשובה, עם תאריכי יעד בצורה מסודרת. מקובל.

שמעון מלכה: מרקוביץ, תאריכי יעד אני לא יודע, אבל תשובה אני מבקש לתת לכל חברי המועצה. איפה זה עומד ומול מי.

שמעון קהלני: הייתי רוצה לשמוע בנושא של חברת שוקו, ששכרה מהעירייה את המבנה שם בקציר. מי יכול לתת לי תשובה איפה זה עומד יחד איתו? כי הבנתי ששם היתה בעיה קשה מאוד של נושא מחלקת הרכש, עשו איזשהו הסכם ולא עמדו בהסכם, והוא לא עמד.

עו"ד מיכל דגן: הוא זכה במכרז להקמת קיוסק או מזנון במתחם של בית ספר קציר שהוא בבלות העירייה. ההתחלה באמת היתה קצת מקרטעת, משום שאולי הם יצרו חוסר תיאום בין מחלקת הרכש של מחלקת הנכסים. אבל נכון להיום הוא נמצא בהליכים סופיים של הכשרה, של רישיון, של היתר ופועל בהתאם לחוזה שנערך איתו. זאת אומרת, הוא זכיון של מכרז, הוא קיבל את זה בסיומו של הליך חוקי.

שמעון מלכה: נדמה לי הוא אב שקול, נכון?

עו"ד מיכל דגן: בחור צעיר. זה בבית ספר אורט. כאן זה זכיון.

רחמים מלול: אדוני ראש הישיבה, הזאת אני מתכוון, לא ישיבות אחרות. יש לי הצעה לסדר. המטרה של ישיבת המועצה זה לדון בהמלצות של ועדת הביקורת. כל הטענות וכל הביקורות שמעלה פה יו"ר ועדת הביקורת, היו צריכות להידון מול האנשים הרלוונטיים שהיו אמורים להיות מוזמנים לוועדת הביקורת. הוא שואל שאלות, יכול להיות נכונות, יכול להיות לא נכונות. זה לא התפקיד שלנו פה להפוך את ישיבת המועצה לישיבה של ועדת ביקורת, עם כל הכבוד. זה התפקיד של ועדת הביקורת לזמן את חנניה קורש, את מרקוביץ. והם היו צריכים לתת תשובות.

שמעון קהלני:

רחמים מלול: ואז אנחנו דנים בהמלצות. הוא היה צריך לבוא אלינו לפה עם התשובות מהאנשים הרלוונטיים. אני שמח שיו"ר ועדת הביקורת מסכים איתי, ככה נהגנו תמיד.

שמעון מלכה: מלול, אתה צודק, עכשיו תקשיב. כל השאלות שנשאלו, ניתנו עליהן תשובות. וכל האנשים שהתבקשו להגיע - הגיעו ונתנו את התשובות. אנחנו צריכים לדון בדברים חריגים.

רחמים מלול: בהמלצות, לא להתחיל לטחון עוד פעם זה מול זה.
שמעון מלכה: שמעון, אולי תתרכז, אני מבקש ממך שמעון, אם יש דברים -

רחמים מלול: מה שחשוב לך זה ההמלצות.
שמעון מלכה: שבינך לבין מנהלי האגפים, אז אני מבקש תעזוב אותם, אבל תתרכז בדברים כלליים שכן המועצה יכולה לדון בהם ולהגיע להחלטות ולסכם החלטות. זה הכי טוב. אם יש לך עכשיו דו שיח עם מרקוביץ, אז אנחנו יכולים לגמור את הישיבה הזאת ב-02:00 בלילה.

שמעון קהלני: שמעון, מה אתה מציע?
שמעון מלכה: אני הצעתי. אמרתי - תתרכז בדברים הרלוונטיים.
מנחם קליין: בוא נצביע על זה? מי בעד?
שמעון מלכה: לא צריך. גמרנו.

שמעון קהלני: אז באמת, אם אנחנו כבר מדברים על הפרסום של הוועדה, אז הוועדה מחליטה לסיים את הטיפול במכרז להצבת לוקרים בבתי הספר, שהיה אמור להתפרסם לקראת שנת הלימודים תשס"ו, ומבקשת לקבל דיווח ביצוע. זה בנושא של בתי הספר. אם למישהו יש משהו להוסיף בנושא של בתי הספר, אני חושב שאני הקפתי חלק ניכר מהדברים, לא את כל הדברים, כי ישנן בעיות נוספות גם בנושא של המלגות שאין על זה שום פיקוח. יש סיכום והמלצות לכל דו"ח ודו"ח. הנושא הבא זו האגודה לתרבות הדיור. האגודה לתרבות הדיור, האמת היא שנאמרו שם דברי שבח לגבי פעילות האגודה עצמה. אבל נמצאו שם מספר ליקויים כמו למשל שקרוב ל-50% הם חברים.

מנחם קליין: מה אתה ממליץ?
שמעון קהלני: אני ממליץ מספר דברים. יש שם חוסר של יוזמה לצאת לציבור ולהסביר להם מה האגודה לתרבות הדיור יכולה לתרום לעיר שלנו. הרי סה"כ מדובר על גוף ארצי, שהרצון שלו להיכנס לכל עיר ועיר הוא הרבה יותר גבוה מהרצון שלנו אפילו. כי הם רוצים לפתח את האגודה, הם רוצים מה שיותר מספר תושבים יהיו שותפים לאגודה. אנחנו צריכים לעזור להם, כי אנחנו הזרוע הארוכה שלהם כדי לחדור לתושבים ברחובות.

רחמים מלול: פרסום הפעילות.

שמעון קהלני: מעבר לפרסום, הרי תושב, כדי שייכנס להיות חבר, הוא צריך לדעת איזה דברים הוא יכול לקבל מאותה אגודה, כדי להיות חבר. אז אם אני חבר, מה השירותים שאני יכול לקבל מהם. זה לוקה בחסר, כי לדעתי אין מספיק מודעות לציבור כדי שיהיו חברים באגודה. איך עושים את זה? אני במקרה בדקתי עם עיר אחרת, ושם באמת אחוז מאוד גבוה מהתושבים רשומים באגודה וגם משלמים. צריך לעשות כנסים, להעביר גם חומר כתוב, לעשות גם כנס ולקבל שאלות מהתושבים ולתת להם תשובות. אני העליתי את זה דרך אגב בוועדה, ומנהל האגודה אמר לי 'קודם כל אתה צודק, אבל אין לי כוח אדם'.

שמעון מלכה: אין לו משאבים.

שמעון קהלני: אין לו משאבים. הוא נמצא פה במשרד, הוא מטפל במאות בקשות. ועפ"י הדו"ח, באמת הוא נתן סיוע ועזרה לכמה בניינים, הן בתחום השיפוע, הן בתחום הבנייה, הן בתחום המעטפת, הן בתחום התיקונים. באמת, אני חושב שהאגודה יכולה לתת שירות לתושבים בצורה יוצאת מן הכלל, אם אנחנו נעבוד איתה נכון ואם אנחנו קצת נוכל ללכת לקראתם.

שמעון מלכה: שמעון, מה אתה ממליץ תכל'ס? אתה רוצה שנעזור להם בפרסום?

שמעון קהלני: קודם כל, הוועדה מאמצת את המלצות המבקר, ומעבר לזה הוועדה מבקשת דיווח ביצוע. למה אני מתכוון? צריך לבדוק ולשקול האם כדאי לתגבר שם בעוד חצי משרה או בשעות נוספות או אני לא יודע מה, כי מתי תעשה אסיפת דיירים? ביום? ודאי שלא, כולם בעבודה. אז אם אתה תעשה תכנית עבודה, ותעבור גם בשכונות, קודם כל לתת את ההסבר, להכניס גם חוברות בתיבות דואר, מה הציבור יכול לקבל עזרה וסיוע מהאגודה.

שמעון מלכה: יש פרסום כל יום בטלוויזיה על האגודה.

שמעון קהלני: דבר נוסף, לעשות גם סוגי תחרויות. יש תחרות 'הגינה היפה', יש תחרות 'הרחוב היפה'. התחרויות האלה גורמות לכך שבעלי בניינים יטפחו את הגינות שלהם.

שמעון מלכה: מה אתה מציע עכשיו? עוד פעם אני שואל אותך.

עיריית רחובות היום, כדי למלא את הציפיות שלך בדו"ח המבקר - מה היא צריכה לעשות כדי ללכת לקראתך? מה אתה רוצה? אתה אומר ככה - להוסיף תקן כמה שעות של עובד בפרסום. זה מה שאתה רוצה שעיריית רחובות תעזור?

שמעון קהלני: ליישם את המסקנות של המבקר.

שמעון מלכה: אוקיי.

חנניה וינברגר: אנחנו התחלנו את הישיבה בקושי עם 11 איש, אנחנו

יושבים 5,6,7 אנשים, והשמיעה - איכשהו, אני לא רוצה להגדיר את זה. אולי אין טעם לישיבה ושלוש על ישראל. נשיר 'התקווה' ונלך הביתה. זה לא דיון. חברי מועצה לא באו אז, לא באים היום, אין טעם לקיים ישיבה כזו.

מנחם קליין: חנניה, בעניין הזה שחברי המועצה מזלזלים, זאת

אומרת, יש פה אנשים שעמלים ימים ולילות לעריכת הדו"ח, ולזה מגיע כל הכבוד, גם ליו"ר הוועדה וגם ודאי וודאי למבקר העירייה. ואת האמת, זה די מעליב. אני יושב פה חסר חשק, אני רואה את ההתייחסות. אבל שמעון, גם אתה, שזה יהיה ענייני.

שמעון מלכה: שמעון, ביקשתי ממך קודם.

מנחם קליין: שמעון, אתה מלאה אותנו קצת עם זה. קיבלנו את

הספר לקרוא אותו. מי שלא קרא אותו - הוא לא בסדר, מי שקרא אותו - יודע. דרך אגב, אני מצטרף, אני שאלתי את דניאלה מקודם, אני חושב שצריך לקחת איש מקצוע או משרד רו"ח שיפקח על בתי הספר, יש לנו 20 ומשהו בתי ספר אם לא יותר. אין שום סיבה שבעולם שעירייה לא תדאג שיהיה מפקח מטעמה ממשרד רו"ח.

שמעון קהלני: מצוין.

מנחם קליין: יכול להיות שאנחנו נבצע את זה ונעשה את זה, אבל

אל תלאה אותנו, ונמשיך הלאה.

שמעון מלכה: שמעון, לנושא השני שהעליתי, הנושא של תרבות

הדיוור - אנחנו נבדוק את הנושא, בלבד שזה לא יחרוג מהתקציב.

שמעון קהלני: לגבי נושא של גביית חובות ארנונה.

לואיס בר-ניר: אני כחבר ועדת ביקורת, יש לי פרוטקציה אצל יו"ר

הוועדה, והוא נתן לי לדבר.

שמעון קהלני: אבל לפני שלואיס מדבר, אני רוצה לתת לו דברי שבח

ססייע לי ועזר לי, ומגיע לו הרבה קרדיט, כי באמת מגיעה לו מילה טובה, תודה לואיס.

לואיס בר-ניר: האמת, בתגובה של ראש העיר, כל הרובריקות שם היו

ריקות, וזה קצת הפתיע אותנו. אבל אחר כך בתוך הוועדה אנחנו דנו בזה, וקיבלנו את התשובות. 2 ההמלצות שלנו העיקריות, וזה חשוב להעלות כאן, גם הגזברית מכירה את זה, אבל מחזיק תיק הכספים גם כדאי שישמע היטב. מה שאנחנו מציעים, זה שבעצם, מכיוון שיש כאן חובות עבר שמתגלגלים משנה לשנה, ואנחנו יודעים שהכל קשה והכל קשה - התפקיד שלנו בסופו של דבר כאן הוא להמליץ על דברי אופרטיביים שאולי יכולים לתרום לעניין. אז אנחנו ממליצים 2 דברים. אחד, נגענו בנקודה של לנסות לקבוע אפילו איזשהו מדד כמותי בתכנית העבודה השנתית של כמה אפשר לגבות, באחוזים. לא יודע, להגיד

שב-08 יגבו X אחוז, זאת המטרה ולנסות לעמוד בה. זה לא שלא נעשים מאמצים, אבל מכיוון שזה מתגלגל משנה לשנה, מקבלים את זה כמשהו כרוני, ובאמת אולי לעולם זה יהיה כרוני ולעולם לא נגיע לאפס. אבל ברור לנו שזה נושא פחות של המגורים ויותר העסקים. אבל בסופו של דבר, אם אנחנו כגוף הנבחר, יחד עם הגוף הממונה לא נקבע לעצמנו מדדים - אני חושב שזה יעזור אולי לכולנו לנסות לשפר את האחוזים.

מנחם קליין: אני רוצה הערת ביניים. א' - זה נכון. כל הערה שהיא הערה בונה, היא נכונה. ואם נגיד שעשינו את כל מה שאפשר ויכול להיות שיגידו, אני מראש אומר לך 'אין דבר כזה', תמיד אפשר יותר. אבל המספרים שנאמרו פה ונאמרו בוועדת ביקורת, הם מספרים של עופות פורחים באוויר. אני חושב שאת הדברים האלו, אני מבין שהסבירו לכם. אני אתן דוגמא.

שמעון קהלני:

לא, לא, זה כתוב.

מה כתוב?

מנחם קליין:

אתה קראת את הדו"ח?

שמעון קהלני:

אני קראתי. כמה יש חובות אבודים?

מנחם קליין:

250 מיליון.

שמעון קהלני:

סליחה, כמה חובות אבודים יש?

שמעון מלכה:

אצלי כתוב, זה בסביבות 90-

לואיס בר-ניר:

לא אבודים, חובות שלא גבתה העירייה.

שמעון מלכה:

למעלה מ-90 מיליון ₪ לפחות.

לואיס בר-ניר:

למעלה מ-250 מיליון ₪.

שמעון קהלני:

מאיפה אתה לוקח את המספר? כתוב פה 130

חנניה וינברגר:

זה אומר 250, זה אומר 90 - איפה פה האמת?

שמעון מלכה:

האמת - מה שכתוב פה בדו"ח, ואני רוצה להקריא לך:

שמעון קהלני:

'מצבת החובות הרשומים במערכת המחשוב מתחילת שנת 2007, מסתכמת בכ-250 מיליון בגין ארנונה ומים'.

מנחם קליין: אתה מוכן לשמוע? אז אני אגיד לך. דוגמא לבית

חולים קפלן, אם הוציאו חשבון של 30 מיליון ₪ ונגמר איתם על מיליון ₪, כי

כשהוציאו - ידעו שזה הבסיס למו"מ כזה או אחר. לכן, שאלתי האם בדקתם?

קראתי את הדו"ח טוב מאוד, אבל לא עשיתם את העבודה כמו שצריך, כי הייתם

צריכים לשמוע... את המספרים, וצריכים לדעת מהם המספרים האמיתיים ומהם

מספרים מנופחים.

שמעון קהלני: מנחם, אני קורא עברית. אני כועס עכשיו, אתה יודע

למה? כשאנחנו באנו ודנו בוועדת ביקורת, למה לא באת?

אף אחד לא קרא לי.

מנחם קליין: אני צריך לקרוא?

שמעון קהלני: אתה יו"ר ועדה, אתה רוצה - תקרא לי.

מנחם קליין: אני צריך לקרוא לך? יש מנכ"ל העירייה שצריך לדעת

את מי לזמן.

מנחם קליין: יש יו"ר ועדה, שיזמין.

שמעון קהלני: מה זה? אני לא מזמין אף אחד, על מה אתה מדבר?

אנחנו לא מזמנים חברי מועצה בלי שהם נתבקשו לכך.

עו"ד תמיר פינשטיין: שמעון, אני רוצה הערת ביניים. כשאתה יו"ר ועדה,

ואתה צריך מישהו לוועדה כמו מחזיק תיק הכספים - אתה רשאי להגיד לתמיר

'אדוני, אני צריך אותו לזימון לוועדה בתאריך זה וזה לשמוע ממנו'. אם באמת

זימנת אותו והוא לא הגיע, אז אתה בא אליו בטענות. אני הבנתי את הפגע פה,

זה 50 מיליון, זה מיליון. בוא נשמע אותך, לואיס.

לואיס בר-ניר: אנחנו בוועדה דסקסנו בדיוק את הנתונים, וגם שאלנו

את מנחם ואמרנו לו 'תברור לנו מה ריאלי, תברור לנו מבין כל הסכום מה לפי

דעתך ריאלי, והאם נעשית בתוך האגף בדיקה של מה נראה להם יותר ריאלי

לגבות וזה'. שאלנו את השאלות האלה וקיבלנו תשובות.

שמעון מלכה: אז כמה הגעת, לואיס?

- לואיס בר-ניר:** אני לא זוכר, זה היה בסביבות ה-90 מיליון אם אני זוכר.
- שמעון מלכה:** אז זה לא 250, זה 90 מילון.
- לואיס בר-ניר:** ריאלי. תקשיב, יש 250 על הנייר, מתוך זה 90 ומשהו מיליון יש סיכויים יותר מאשר 10% יותר לגבות, יש יותר סיכויים ובהם צריך להתמקד.
- מנחם קליין:** אני אתן לך דוגמא. בקאנטרי קלאב של אדון קרומר, באזורים-
- שמעון מלכה:** תמשיך, לואיס.
- לואיס בר-ניר:** ובגלל זה, על ה-90 מיליון אני אומר שאפשר לקבוע מדד.
- מנחם קליין:** אין דבר שאי אפשר.
- לואיס בר-ניר:** דבר שני, עלה הנושא של ועדות ערר. הרי אם אנחנו יוצאים מתוך ההנחה שעדיף לגבות קצת פחות מאשר לא לגבות בכלל, אז הנושא של ועדות ערר שעלה, של זמן ההמתנה הארוך, שעכשיו התקצר בגלל הוספת ועדת ערר נוספת - מדיונים בוועדת הביקורת עולה, שעדיין התורים ארוכים. הטענה עלתה, או לפחות צריך לבדוק מולך ומול המנכ"ל, כי אנחנו מבינים שאולי כדי לשפר את זה, זה טמון בהוספת כוח אדם. אבל הוועדה חושבת שאם אתה גובה כסף, שווה לשלם קצת כסף כדי לגבות כסף. כי מה קורה? - ההמתנות הזו אומרות שהם בינתיים לא משלמים בעצם. אז אם אתה תכריע, וגם אם תיתן את ה-5%, את ה-10%, מה שעל פי חוק ותגבה - אז נדמה לי שתרמנו לעניין. וזה אומר שבתקציב 2008 צריך לתת את הדעת לעניין הזה מול האגף, ואנחנו תומכים בעמדת מנהל האגף בעניין זה.
- שמעון מלכה:** תקשיב לואיס, ועדת ערר אני גם יושב, פעמיים בשבוע יושבים. יש שם מאות, אני לא רוצה להגיד שאלפים של תיקים, והוא יודע.
- חנניה וינברגר:** על איזו ועדה אתה מדבר?
- שמעון מלכה:** ועדת ערר של המיסים.
- חנניה וינברגר:** מה פתאום.
- שמעון קהלני:** אתה לא חבר ועדה. מה שתית היום? אתה לא חבר ועדת ערר, שתהיה בריא.
- שמעון מלכה:** סליחה, הבנתי, תמשיך.
- שמעון קהלני:** אני אגיד לכם פה על השולחן, לפרוטוקול - אחת הבעיות הקשות שהיו בגביית החובות, וזה היה מחדל של העירייה, מאז שקמה מועצת העירייה הנוכחית - לא קמה ועדת ערר למעלה משנתיים. ועדת ערר התחילה לדון בנושא של החומרים שהוגשו לוועדת ערר, לא התכנסה ועדה ולו יום אחד. זה גם מסביר את המחדל הגדול של העירייה בנושא של הסחבת. לא יעלה על הדעת שלא דנים בנושא, ויש פה דברים שהם משנת 2004.
- מנחם קליין:** יש גם יותר ישנים.
- שמעון קהלני:** נכון, ב-2001. זאת אומרת, למעשה בן אדם הגיש ערר, 6 שנים לא התייחסו אליו, אחרי 6 שנים זה בא לוועדה, עכשיו הוועדה דנה בזה עוד שנתיים. אתה יודע על איזה מחדל אנחנו מדברים? איפה העירייה בנושא הזה?
- מנחם קליין:** אדון קהלני, אתה צודק, אבל היום יש 2 ועדות ערר שעובדות. אני רוצה לומר לך, מי שנמצא בוועדת ערר, התיקים, אני לא מודאג מהם.
- שמעון מלכה:** הוא ישלם.
- מנחם קליין:** כי הם ישולמו בסופו של דבר. יש ויכוח משפטי, בסופו של דבר הם ישולמו. אני לא מזה מודאג, אלו לא חובות אבודים. מה שנמצא שם, נמצא במקום טוב, כמו מה שנמצא בבית משפט. בית משפט - מה שיפסוק, נגבה. אני מודאג ממה שלא נמצא לא פה ולא שם, מזה אנחנו מודאגים, ואת זה תחפשו. מה שנמצא זה מקום טוב. אז קצת סחבת? בסופו של דבר הוא ייגבה. זו לא ועדת מסכנים. ועדת ערר, נניח קבוצה, דרשת ממנה מיליון ₪, היא מערערת

על המיליון ₪. זה בדרך כלל אנשים חזקים, זה לא 'עמך', זה האנשים החזקים שיש להם כסף ולא מוכנים לשלם. מה שוועדת ערר פוסקת - תשלמו. לכן מהכספים האלה אני לא מוטרד.

אבל למה לא מחליטים?

שמעון קהלני:

אמרתי לך, יש לי הרכבים. יש כבר שנתיים-שלוש 2

מנחם קליין:

הרכבים.

אלה 2 הנקודות המרכזיות שרציתי להעלות כאן

לואיס בר-ניר:

ולהדגיש.

אני אסביר את המטריה, אני אנסה להבהיר את הרקע

מנחם רוזנטל:

של העניין בקצרה. ועדות ערר, אי הבנה הזאת עלתה כאן על השולחן. ועדת ערר היא ועדה שהיא שונה מוועדת 'נזקק' בלשון המקוצרת, או ועדה חריגה להנחות. באמת, בוועדה להנחות נמצאים למעלה מ-1,200 מקרים שהיא צריכה לדון בהם ולתת להם תשובות, ולא זה הנושא הנדון פה, וגם הוא לא מופיע בדו"ח הביקורת. ההתייחסות של דו"ח הביקורת היא לוועדת הערר שבה נדונים כל אותם עררים שמגישים תושבים, נישומים, עפ"י חוק הרשויות המקומיות, חוק הערר. 95% של התיקים האלה מיוצגים ע"י עו"ד שמתמחים בתחום הזה. העירייה גם כן, בשנת 2003, גייסה לשורותיה גם כן עו"ד שמתמחים בתחום הזה. באופן כללי, בכל תחום הארנונה ב-5-6 השנים האחרונות, ישנה... מאוד גדולה של מאבק משפטי, רואים את זה הן בפסיקות שמגיעות גם כן לא רק ברמה של המחוזי אלא גם לעליון. מטבע הדברים, כל מי שמתחכך קצת עם המערכות המשפטיות, יודע שניתן ליצור עיכובים לא מבוטלים בהליכים משפטיים, כדי להביא אותם לידי מיצוי סופי.

אני רוצה להסב את תשומת לב חברי המועצה, שהטריבוניל שיושב בוועדת הערר הוא טריבוניל משפטי, וסדרי הדין שבו הם ככל בית משפט. זאת אומרת, הגשת מסמכים, ראיות, חקירת עדים, תצהירים וכל הדברים האלה יש להם את הקצב שלהם, את הזמן שלהם, וכולנו בתוך עמנו אנחנו יושבים, ואנחנו יודעים שגם בבתי המשפט, גם תיקים שמתנהלים באופן אינטנסיבי, יש להם משך זמן, אני אכנה אותם כ'זמן דגירה'. זאת אומרת, הדיונים וכל הפרוצדורות יכולות להימשך זמן רב. נכון, היתה תקופה שבה הישיבות של ועדת ערר בעבר הרחוק לא היו אינטנסיביות דיון, ואכן לפי כשנתיים הכפילו את ועדת ערר. היתה ועדת ערר אחת, הכפילו אותה ל-2 ועדות ערר. מידי שבוע כל אחת מוועדות ערר מתכנסת, אני עוקב באופן אישי אחרי תכניות העבודה של ועדות הערר. קשה לי לומר שאני לא חורק שן על תרגילי ההשגחה של עורכי הדין מצד העוררים, שמנסים באמת, ככל שהם חושבים שזה נכון מבחינה משפטית, להרוויח את הזמן, הם עושים את זה.

אבל אין מה לעשות, החוק נתן להם את הדרך להתגונן בדרך הזאת, כחלק מכללי המשחק המשפטיים בחוק, והם ממצים אותו. אנחנו עושים כל מאמץ שלא לאשר. כפי שנאמר פה בהמלצות של ועדת הביקורת, מאז שארז עשה את הביקורת וגם שוחחנו ודנו בעניין - ניתנה הוראה מבחינתי למשרד שמטפל מטעמנו ומייצג אותנו בכל נושא הארנונה, שלא תהיינה שום הסכמות לדחייה של דיונים, אלא אם כן אני אאשר אותם באופן אישי. ואכן מאז כך מתנהלים הדברים.

מצוין.

שמעון קהלני:

יחד עם זאת אני מוכרח לומר, שיש דברים שאי אפשר

מנחם רוזנטל:

לעמוד בפניהם ולסרב מלהיענות להם. אבל באופן כללי, צריכים לדעת שיש באמת אינטנסיביות מאוד גדולה בדיונים. השתפר היבול בהחלטות הוועדה, אבל הדרך עוד ארוכה. אני רוצה לחדד את העניין - כיוון שהמציאות המשפטית והחידוד המשפטי שהזכרתי אותו קודם לכן מתפתח, גם תיקי הערר, ככל שהם מצליחים לסיים תיקים, נולדים חדשים. זאת אומרת, תיק מת אבל נולדים 2 חדשים.

אז אולי צריך להקים עוד ועדת ערר?

שמעון קהלני:

כן, יכול להיות שבסופו של דבר נגיע למסקנה הזו.

מנחם רוזנטל:

שמעון קהלני: שוקי, צריך לשקול לאור הדברים.
מנחם קליין: סליחה, יש יועץ משפטי אחד לעניין הזה, יש משרד עו"ד, גם הוא נתון בזמנים, זה לא עובד ככה 'עוד ועדה ועוד ועדה'.
עו"ד שוקי פורר: אני רק רוצה להזכיר לכם שפה לא מקבלים החלטות בוועדה הזאת. אז שומעים את ההערות, מתייחסים להערות, זה הכל, תתקדמו.
שמעון קהלני: מה 'לא מקבלים החלטות'? לא מאשרים?
מנחם קליין: לא מקימים עוד ועדה ועוד ועדה.
שמעון קהלני: לא מאשרים את החלטות ועדת ביקורת?
מנחם קליין: ודאי.
עו"ד תמיר פינשטיין: זה הכל, לא הצעות חדשות.
שמעון קהלני: המלצות.
שמעון מלכה: דנים בהם.
חנניה וינברגר: זה הרי המבקר שאל בתחילת הישיבה.
שמעון קהלני: אנחנו עכשיו עובדים לנושא של שפיכת אשפה. שוקי יציג את הדבר הזה.

שוקי קומר: לגבי נושא של שפיכת אשפה או פסולת בטון, הרי מה שאני הולך להגיד עכשיו זה דברים שכולנו יודעים, אבל בכל אופן אני רוצה. ראיתי את המלצות ועדת הביקורת, ואני כמובן תומך בהם, ואני מעריך שכל החברים פה תומכים בנושא הזה. ראיתי גם את תגובת ראש העיר בנושא של פסולת אשפת הבטון. אני מעריך שגם לו ולכל חברי ההנהלה יש בעיה בנושא הזה. אבל שוקי, אני רוצה להגיד לך שאני חושב שבנושא הזה, עיריית רחובות לכל דורותיה, נכשלה בנושא של המאבק, גם ברמה הארצית וגם ברמה המקומית, שפיכת פסולת בטון. אני לפני שבועיים הסתובבתי חצי יום וראית 7-8 נקודות של שפיכת פסולת בטון גדולה. זאת אומרת, יש הרבה נקודות שוודאי שכולכם או רובכם יודעים את המקום הזה, וזה אלפי טונות ואלפי משאיות שצריכות להוציא את העסק הזה. אני לא חושב שהפקחים הקיימים כיום, הכמות שלהם והזמן שלהם יכולים באמת להתלבש על כל הנושא הזה.
אני חושב שיש צורך במחשבה נוספת, כי אני חושב שההוצאות שנוציא עכשיו על פיקוח נוסף או על אמצעי בילוש ואחרים - יהיה זול בהרבה יותר מאשר פסולת הבטון והבנייה תעשה לנו בעיר הזאת, לאיכות החיים שלנו, לאיכות המים שלנו לכל הדורות. הנושא הזה, לפי דעתי, זה אחד המאבקים הכי קשים שוקי של העירייה השנה, שנה הבאה ובשנים הקרובות. כי הפסולת הזאת, אי אפשר להוציא אותה בשנה אחת, כי זה עשרות מיליוני שקלים. אבל צריך לעשות איזו תכנית חומש, או לא יודע בדיוק מה, שבקדנציה הזאת יתחילו איתה. לעשות בדיקה פלוס מינוס כמה עולה לשנע את הפסולת באתרים. באיזושהי צורה לנסות לסגור את האתרים האלו, להגדיל את רמת הפיקוח, וכמובן למצוא אתר, בייחוד לפסולת הבטון הביתית, כדי שאנחנו נקבל כספים מסוימים מהדיירים ואנחנו נשנע את זה, קודם כל למקום שלנו ואחר כך נשנע את זה לאתרי פסולת גדולים. כי רחובות - אני לא מעריך שיהיה לה מקום לאתר פסולת ענק אצלנו. לכן אני חושב, שגם המלצות הוועדה הן נכונות, אבל שוקי, אני חושב שצריכים לקחת את זה, כי נדמה לי שקראתי שאתה אומר שאנחנו נשתמש בפיקוח הקיים. אם זה נכון וזה מה שקורה, זה לא מספיק לנו. גם כל אמצעי הבילוש שעשו, שרק משאית עובדת, כנראה שהיה לו מידע מוקדם או שהבחור שם כנראה עלה על הנושא של הביקורת.

אני חושב שכאשר מדברים בארץ ובעולם על נושא של איכות הסביבה והקידום של איכות הסביבה - שומה עלינו כחברי מועצת העיר ואתה כראש העיר, להוביל מהלך בנושא הזה. זה הרבה כסף, אבל היא צריכה להוביל מהלך של שינוע כל פסולת הבטון מהאזור שלנו, ולדאוג גם לפיקוח וגם לאמצעים אחרים שאני לא מכיר אותם. לשבת עם צוות מומחים ולראות איך אפשר להקטין את התופעה. אם לא למגר אותה, לפחות להקטין אותה עם הצעות כאלה ואחרות. אני זוכר שפרנקו גונן, עוד כשהיה מנכ"ל, וגם לואיס בזמנו - כל אחד הציע איזושהי הצעה לגבי הטלת אגרה נוספת, שכל מי שבונה כבר הוא ישלם את זה קודם, אני

לא יודע בדיוק מה. יכול להיות שכאן מנכ"ל העירייה צריך להוביל את זה יחד עם מהנדס העיר, עם מנהל אגף איכות הסביבה, עם כל הגורמים האחרים, עם התקציבים, עם הגזברית וכו', איזושהי תכנית, ואני מאוד מקווה שאתה תיקח את זה לתשומת לבך שוקי, ואתה תעשה את זה.

עו"ד שוקי פורר: אני רק אגיד משפט בעניין הזה. זה בהחלט רעה חולה, אני מאמץ את ההגדרה הזאת. אני מנסה להתמודד עם הנושא הזה בהצלחה מאוד מוגבלת משך כל שנות כהונתי. אפשר להתנחם נחמה פרוטה שזו מכת מדינה, ממש מכת מדינה. אין ספק שהמפתח מונח ב-2 מקומות: ראשית, בפיקוח, אבל לא פחות חשוב ואולי ראשית ולא שנית - בזה שיהיה אתר לשפיכת פסולת בניין מאוד-מאוד ברור. כן, יש לנו קושי עם מיקום של אתר כזה, כאשר אתה יודע לאן אתה מפנה באופן קל, במחיר לא יקר את פסולת הבניין. עם 2 הבעיות האלה אנחנו ננסה להתמודד ונעשה את זה בזמן הקרוב, גם עם נושא הפיקוח וגם עם נושא מציאת אתר. ואם נעשה את זה - באמת זאת תהיה ברכה גדולה מאוד. כי כשאתה עובר בשדות ורואה את שפיכת פסולת הבניין הפראית הזאת - זה פשע, ממש פשע.

שמעון קהלני: אני רוצה לברך על הדברים של ראש העירייה, שמאמץ את התהליך הזה. אני רוצה להדגיש עוד סעיף אחד חשוב - 'הוועדה חוזרת ומדגישה את נושא הכנת תיקי קבלן. אלה שמקבלים זכיינים של העירייה שמקבלים עבודות עבודה, וכרוך בפנינו הפסולת לאתרים מורשים. תיקי קבלן יובאו בפני ועדת מכרזים'. לתשומת לבך, מיכל, חייבים בוועדת מכרזים להביא את ההמלצות, האם יש קבלנים שפועלים בפשע וברשע, ותפסו אותם. להביא דו"ח עליהם, כדי שאנחנו נדע בוועדת מכרזים האם הם חורגים מהגבולות, לא חורגים מהגבולות. אנחנו עד עכשיו לא קיבלנו את התיקים האלה, למרות שהיתה המלצה שנה שעברה, שחייבים להביא חוות דעת על קבלנים לפני שאנחנו מקבלים החלטות. אנחנו לא הכנסנו את זה, ונכניס את זה גם לחוזה, צריך ליישם את זה.

עו"ד מיכל דגן: המחלקה הנוגעת בדבר צריכה לעשות סיכום על עבודת הקבלן, לרכז את זה ולהעביר לנו בזמן אמיתי. לשאלתך, בזמן אמיתי נוכל לבוא ולהגיד שיש לנו מספיק ניסיון עם הקבלן וניסיון רע איתו, אבל בשביל זה צריך עובדות.

שוקי קרומר: יש לנו מספיק case לבוא ולהגיד 'אנחנו איתנו לא עובדים'.

עו"ד מיכל דגן: אם זה נתמך בעובדות ובנתונים, אז כן. אבל לא באמירה בא'.

לואיס בר-ניר: הנהלת הבקרה של המכרז, שהמכרז מגיע אליך מהאגף הרלוונטי, אבל זה ב'צ'ק ליסט' צריך להיות. אם זה לא צורף, אז מחזירים למנהל האגף, אומרים 'אדוני מנהל האגף, אני מבקשת ממך, נא להשלים, חסרים כאן נתונים, קבענו שזה הדבר'.

עו"ד מיכל דגן: אבל זו לא הבעיה, כשאנחנו כבר מכינים את המכרז הנוכחי, אנחנו מבקשים חוות דעת על מכרזים גודמים, ואם זה לא נעשה אז בזמן אמיתי לא יהיה לנו במה לדון.

לואיס בר-ניר: למה אנחנו אומרים את זה? מגיעים לוועדת מכרזים ואז אומרים 'זה לא מקובל עלינו, לא רוצים לדון בזה', ואז הוא אומר, 'אבל אני עוד שבוע נגמר לי החוזה הקיים'.

עו"ד שוקי פורר: חברים, זה דיון בוועדת המכרזים. קראנו את ההערה הזאת, בסדר.

חנניה וינברגר: אני מקווה שאצליח לתמצת בהערות ולא נאומים שלמים. בקשר להשתתפות האנשים פה, אני מוחה על כך שחברי מועצה שנבחרו, אינם משתתפים פה. בפעם הקודמת הם גרמו שהישיבה לא תתקיים, אני הודעת על כך שאני אינני. לכן הישיבה לא התקיימה, והיום היא בקושי היא נפתחה עם 11 איש כדת וכדין. בעיקר מי שהחסרים זה אנשי הקואליציה, הם 14 איש

- ובקושי אני רואה אותם. אופוזיציה, באופן יחסי יותר מהקואליציה. אבל ברוך ה' שאנחנו לא דנים קואליציה-אופוזיציה אלא באופן ענייני.
- עו"ד שוקי פורר:** מה אתה רוצה? לחגיגות לא באים, אז יבואו לישיבה על הביקורת?
- חנניה וינברגר:** נכון. אמרו על זה 'מצאת מקום חרפתי'. אבל חברי מועצה הם אחראים, אז לפחות הסגנים חייבים לבוא.
- עו"ד שוקי פורר:** הם מקבלים משכורת.
- חנניה וינברגר:** גדולה, עם פרמיות. בקשר לעובדי עירייה - לא ייתכן שהאחראים לנושאים לא ישתתפו פה, לכן אני משמח את מנחם רוזנטל שמשתתף פה מתחילת הדיון עד עכשיו. תמוה בעיניי שבא מרקוביץ ונעלם לו. אני מבין שחנניה קורש במילואים, אין מה לדבר.
- עו"ד שוקי פורר:** טוב, מרקוביץ היה עסוק בטעות במקום אחר, הוא בא לדיון, הסתיים הדיון והוא הלך.
- חנניה וינברגר:** להגיד שלום?
- עו"ד שוקי פורר:** לא, הסתיים הדיון בעניין שלו.
- חנניה וינברגר:** אולי יש חברים שרוצים להגיד בענייני חינוך?
- עו"ד תמיר פינשטיין:** נחזיר אותו.
- חנניה וינברגר:** לא, מצטער, אפילו שרה הלכה.
- עו"ד תמיר פינשטיין:** נחזיר אותם, אין בעיה.
- חנניה וינברגר:** לכן, האחרים שצריכים להיות - חבל שאינם. אני רומה להגיד מילה אישית. בשעתו הוצע לי להיות יו"ר הוועדה, לא רציתי להיות מסיבה פשוטה - כאשר מגיע לחבר מועצה חומר, ובפרט ליו"ר, הוא מחר צריך להוכיח שאם הוא פנה לראש העירייה או לעיתונות, שזה לא הגיע אליו בתור יו"ר אלא בתור חבר מועצה ובכל דף כתוב 'מי שמגלה את הסוד היום הזה, דינו מאסר שנה'. אז לא רציתי להיות וכו'.
- עו"ד שוקי פורר:** פחדת מהמאסר?
- חנניה וינברגר:** בטח. עכשיו יש לי פה הערה אישית ליו"ר הוועדה.
- עו"ד שוקי פורר:** אולי אנחנו יכולים ללכת הביתה?
- עו"ד שוקי פורר:** רעיון לא רע. האמן לי שהדיון מיצה את עצמו, אפילו שאתה עוד לא דיברת.
- חנניה וינברגר:** אבל תאמין לי שיש לי הערות מעשיות. אני חושב, כאשר יו"ר ועדת ביקורת כל החומר מצוי בידו משך כל הזמן, לא ייתכן שלמחרת התאריך הולכים ומפרסמים לעיתון כל הדברים האלה. זה ניצול לרעה, ניצול אתי לא מוסרי של החומר.
- עו"ד שוקי פורר:** נו, אז למה הוא לא שומע את זה?
- חנניה וינברגר:** אתה יכול למסור לו את זה. זה דבר אחד. יכול להיות שזה כשר, אבל איך אומר הפתגם 'זה מסריח'.
- עו"ד שוקי פורר:** זה גם לא כשר. גם לא כשר וגם מסריח.
- חנניה וינברגר:** אני מסתפק במועט הזה.
- רחמים מלול:** בישיבה הבאה הוא יבקש לתקן את הפרוטוקול.
- עו"ד שוקי פורר:** אבל חשוב שהוא ישמע, יו"ר הוועדה, את מה שאמרת.
- חנניה וינברגר:** קיבלנו 5-6 פרוטוקולים, אז ישנם 2-3 פרוטוקולים.
- עו"ד שוקי פורר:** סליחה, הוא נכנס, אני רוצה שהוא ישמע.
- חנניה וינברגר:** אתה רוצה להגיד לו?
- עו"ד שוקי פורר:** כן, תגיד לו אתה, אני אשמח מאוד שאתה תגיד לו.
- חנניה וינברגר:** אני לא חוזר פעמיים.
- עו"ד שוקי פורר:** אמר וינברגר ליו"ר הוועדה, שזה לא ראוי שחומרים שמתקבלים אצלך כיו"ר ועדת הביקורת, מופיעים מיד בעיתון עם כל חוות הדעת שלך ועם כל ההתייחסות שלך. זה פשוט לא ראוי, זה פשוט שימוש לא ראוי בתפקיד שלך.
- חנניה וינברגר:** מכיוון שרשמתי לי פה על אשפה, אני כרגע קופץ מהסדר. אשפה, אם אני לא טועה, מכיוון שבמקרה אני חבר בוועדת החקלאות

שמתכנסת ברוך ה' כמו ועדת הביטחון שלך, אם אני לא טועה שם הוגדל התקציב לגבי חומרי בנייה, פסולת. זה צריך להיות בתקציב של ועדה חקלאית - זה א'. ב' - ההערה שלי, האם פסולת בניין אין לה מחזור. כלומר, כמו שבכבישים הרי לוקחים את כביש האספלט וממחזרים אותו, האם אי אפשר ואז פותרים 2 בעיות. הערתי, לא מבקש תשובה. בתי ספר - כבר נאמר על העברת המזכירה ממקום למקום, זה כסא מוזיקלי, שיהיה ככה. אני חושב, מכיוון שכל ההערות שישנן בבתי ספר, הן חוזרות על עצמן מידי שנה בשנה בהבדל שזה היום בית ספר א' ואתמול זה היה ג' ושלשום זה היה ה'. לכן לדעתי, כרעיון, לא אומר ככה 'ראה וקדש', אבל כדאי לבדוק את זה - במקום שבמזכירות של בתי הספר יטפלו בתשלומי הורים, בעוד כל מיני דברים - האם לא היה רצוי שהדבר הזה ירוכז במסגרת אגף החינוך, ואז אנחנו חוסכים בכוח אדם. כוח אדם שיהיה בעירייה הוא יהיה מקצוען אמיתי, ואנחנו לא ניתקל כל כך הרבה בהחזרי תשלומים להורים ובעוד כל מיני בעיות, דיווחים וכיו"ב. אני הייתי מבקש שהדבר הזה ייבדק ע"י מי שצריך לבדוק את זה. באגף החינוך, יחש עם ראש העירייה ומחזיק התיק, הדבר הזה ייבדק. נועם צבי וחב"ד - יש 3 הערות חמורות שחוזרות על עצמן: א) אין תיעוד של חלוקת מלגות. ב) יתרות הורים לא הוחזרו. ג) לא אפשרו לביקורת לבדוק נושאים נוספים.

אני חושב שהדברים חמורים ואי אפשר לעבור עליהם לסדר היום, וצריכים באגף או יחד עם ראש העירייה והסגן ומנכ"ל העירייה ואחרים אולי, להסיק מסקנות בעניין הזה. אגב, אני מתפלא שכאשר מדובר בנועם צבי, ההערות של ראש העירייה הן מצומצמות ביותר, ואילו בחב"ד זה משתרע על פני עמוד וחצי. אלה אותן עבירות, אותן מסקנות, אותן הערות.

עו"ד שוקי פורר: אני לא אוהב את חב"ד.

חנניה וינברגר: עכשיו מענקים.

רחמים מלול: גם במענקים חב"ד מופיעים הרבה.

חנניה וינברגר: מענקים - אם יש שקיפות בוועדות בעירייה, הרי שישנן 2 ועדות שהשקיפות שלהן רבה ביותר מעבר לכל הוועדות. והן ועדת משנה בניין ערים, וועדת תמיכות ומענקים. אף על פי כן, ועדת תמיכות היא השקופה ביותר. מדוע? אין שם מכינה, אין שם מאחורי הקלעים, יש הקלטה של הדיון, הכל מונח על השולחן, אין שום דבר מתחת לשולחן. ואילו בוועדת משנה בניין ערים, למרות שאתה היו"ר גם פה וגם שם וגם בעוד איזה מקומות - זה פחות מוועדת תמיכות ומענקים. אני חושב שההערות שהוקדשו בדו"ח -

עו"ד שוקי פורר: חנניה, יש דו"חות ויש הקלטות ויש הכל - אבל אין מענקים. אז מה זה שווה?

שמעון מלכה: אין כסף.

חנניה וינברגר: למה? כבר הודיעו שיקבלו.

עו"ד שוקי פורר: הכל מסודר, הכל שקוף, עד שמגיעים לתכל'ס - נגמרת השנה.

חנניה וינברגר: לעומת זה, כשאני משווה מה שנאמר בדו"ח איזה מקום תופס הנושא של מענקים שזה סכום אדיר כמו שציין עכשיו ראש העירייה, 1.6 מיליון או 1.8 מיליון, לעומת הארנונה של 250 או 130 או 90 - ריבון עולם, אין סדר, אין פרופורציה. אני תומך על הקמת ועדה שלישית, ועדת ערר. אני רוצה לשבח מאוד את 'ועדת נזקק', שכמעט כל שבוע במקרים הגרועים אחת לשבועיים, לא פחות מפעמיים-שלושה בחודש יושבים, זו לא ועדת ערר שאתה התכוונת.

רחמים מלול: יש לחץ עצום של בקשות, רק שתדעו. ובכל ישיבה דנים במעל 40 בקשות.

חנניה וינברגר: יותר מ-50 גם.

מנחם קליין: דרך אגב, אני רוצה להעיר פה שאני חושב שצנעת

הפרט מאוד חשובה, ואני מבקש, אני קיבלתי ידיעות שחברי ועדת נזקק, לצורכי תעמולה מטפנים..., לכל חברי הוועדה - נא להימנע.

שמעון קהלני: מי אלה החברים?

מנחם קליין:

מי שיודע, מי שהבין את זה. לכן רבותיי, עם כל הכבוד לוועדת מענקים שקיבלה **חנניה וינברגר:** בדו"ח כל כך הרבה שטח והערות, לעומת זה בארנונה, שזה סכומים או 250 או 130 או 90 - ההערות כמעט ולא קיימות. אני מצטרף גם להערה הזאת שהושמעה שתוקם ועדת ערר שלישית, או גם אפשר לעשות בדרכים אחרות. נניח להוסיף 2-3 עובדים במסגרת מחלקת המיסים, או באגף המשפטי, או הוצאת תיקים החוצה. גם אם נבזבז במרכאות חצי מיליון, הרי ההכנסה תהיה פי כמה יותר גדולה לעירייה.

מנחם קליין:

אתה מרשה לי הערה? בפסולת בניין נשים 20 פקחים, כי כל פקח יכניס הון עתק. לדו"חות תנועה נשים 20 פקחים, לצרכי גבייה נשים 10 אנשים. מה שייווצר, זו גיבנת כזו גדולה, והמצב יישאר כמו שהיה. **חנניה וינברגר:** להוציא החוצה לעו"ד אפשר? אין לך גיבנת, אין לך גיבנת.

מנחם קליין:

אני תמיד אומר על מדינת ישראל, שתוסיף באגף המיסים עו"ד 100 חוקרים שהיא תרוויח הון עתק. מתברר שזה עוזר לחודש, ואחרי זה ישנה גיבנת.

חנניה וינברגר:

אנחנו לא דנים עכשיו בהצעות שלי, זרקתי רעיון, נראה לכם - נראה, לא נראה - לא נראה. ליסינג - גלית אומרת בפרוטוקול שהיא גם נוכחת פה מתחילת הישיבה. בקשר לליסינג רכבים אין אפשרות לקבל. השאלה שלי ואל תעני לי, אלא תטפלו בזה - האם היתה פנייה מטעם העירייה לחברת הליסינג להחזיר כספים? אם היתה, אז אפשר לפקח ויודעים את התשובה. אם לא היתה פנייה והשאירו את זה ככה - אז ברור שאין מידע וכו'. מע"ש, בית הספר - נאמר שהוא צריך פיקוח של העירייה. נכון, אבל צריך פיקוח לא של פוליטיקאים. ואם כן, אז רק של אנשי מקצוע אמיתיים. האם יש לנו את זה? הניהול הופרד והפיקוח הוא עירייה.

רחמים מלול:

עדיין? **חנניה וינברגר:** עדיין, כי אתה לא יכול להפקיר ילדים. חווה חקלאית - זה כמו מוסד חינוכי, מדובר על שתהיה הנחיה. האם מישהו נתן הנחיה או מתכוון לתת הנחיה?

רחמים מלול:

יו"ר הוועדה החקלאית צריך לתת הנחיות בנושא הזה. **חנניה וינברגר:** כן, על העגבנייה אני יכול לתת הנחיה, אבל לא על בית הספר. לכן, השאלה או המשאלה, אם מחליטים שחווה חקלאית - הרי או ראש העירייה או ועדת החינוך או אגף החינוך או מישהו, צריך לתת את ההנחיה שהדבר הזה יתבצע. תרבות תורנית - אנחנו קראנו שהיתה שם התנהלות לא חוקית, ולכן העניין נמסר לחקירה למשטרה בהתאם להנחיה של ראש העירייה. אני דווקא מברך על כך שראש העירייה חרד לתקינות המינהל, אבל אני מביע תמיהה האם הדבר הזה נעשה גם לגבי הסעות. כמה יש בתקציב של תרבות תורנית, ... 750,000 ₪ ועל זה הרי לא גנבו את כל הכסף. כמה אפשר? אז דין אחד לכולם. וצר לי שלא רק על החתמת כרטיסים ע"י עובדים אחרים. לצערי עלינו דרגה לפי הפרסומים שהיו בשבועות האחרונים, שעלינו דרגה שיש עובדים שגונבים -

עו"ד שוקי פורר:

אין עובדים שגונבים, יש חשדות. **חנניה וינברגר:** סליחה, צודק. אבל בכל אופן, היה צילום וכו'. קשה להכחיש. לכן, כאשר בדו"ח נקבע שהמחלקה פעלה בניגוד גמור לנהלי עבודה, אני מסכים, אבל דין אחד חייב לחול על כל מחלקות העירייה.

רחמים מלול:

אני רוצה להבין. הדברים שאתה מונה כעת, הם מופנים למבקר אני מבין?

חנניה וינברגר:

למבקר ולוועדת ביקורת וגם לנו. נוהל הוצאת כספים - לא ייתכן שבעירייה מתוקנת כל אחד יהיה לו נוהל אחר של הוצאת כספים. לכן, לדעתי, יש לשבת. אם אין עדיין נוהל אחיד לגבי הוצאת כספים ע"י כל המחלקות, מי האדם המוסמך לאשר, מי האדם המוסמך לחתום וכיו"ב. **מנחם קליין:** מה זה אין נהלים? יש נהלים.

חנניה וינברגר: לא יודע. בדו"ח הזה מופיע, וגם יו"ר הבקשה ביקש נהלים.

עו"ד שוקי פורר: בדו"ח של השנה מופיע שאין נהלים של הוצאת כספים בעיריית רחובות? תראה לי.

מנחם קליין: בדו"ח כתוב שלא עבדו במחלקה עפ"י נהלים, ואתם מבקשים שיפעלו לפי הנהלים, זה בסדר, אבל יש נהלים, אלא לא עבדו לפי הנהלים, ולא על זה הלכו למשטרה.

עו"ד שוקי פורר: לא על זה, הוא כבר זז מזה.

גלית אנגל: הוא בדו"חות הקודמים של 1999.

חנניה וינברגר: תמיכות ומענקים - בהתאם לדו"ח, נאמר שצריך לרכז משנים קודמות, ולכן גם ביקשתי עוד לפני שקיבלתי את הדו"ח שבקדנציה הזאת ירכזו את 3-4 השנים, השנה הרביעית בסוגריים, את ההחלטות של ועדת המענקים, מי מקבל כמה וכל העמותות. שפעם נדע מה קורה בתחום הזה.

מנחם קליין: אל תגיד שאין לך את זה.

חנניה וינברגר: ריכוז אין לי ואני לא מתכוון לעשות את זה. יש לי,

בהחלט יש לי, כל שנה באופן נפרד. אני לא מתכוון לעשות השוואה. יש היום אדם שכבר 3/4 שנה על אסון לאומי גדול של 140 תיקים מקסימום. לפי זה, במחלקת המיסים חייבים להיות, אני יודע, 1,000 עובדים.

מנחם קליין: מנחם שמע אותך.

חנניה וינברגר: אני בעד. 3/4 שנה על 140 תיקים? הרי אפשר לדעת

את כל טעויות דפוס עם אני לא יודע מה. חברי מועצה צריכים לעשות את העבודה השחורה הזאת? דבר נוסף, ההחלטה היא ולא רק שלנו, אלא של מנכ"ל משרד הפנים, בקשר להעלות על המחשב את רשימת מקבלי התמיכה מכל המוסדות האלה. גם הדבר הזה צריך להתבצע. והכוונה למנוע ששם מסוים יופיע במספר כוללים או עמותות או ישיבות וכו'. ואני חושב, שמכיוון שאנחנו מתקרבים כבר לשנה הבאה, ואנחנו יודעים איך שזה מתבצע - אני פונה אליך אדוני יו"ר ועדת תמיכות ומענקים, כדאי להתחיל כבר.

רחמים מלול: ועדת המשנה יש, יש ועדה מקצועית.

חנניה וינברגר: דסקסנו לא מעט על זה. אני חושב שחייבים כבר לתת

כמו שפנינו פעם לכל העמותות: דת, ספורט, חינוך.

רחמים מלול: אני חושב שהזמן שאתם מקדישים בתמיכות ומענקים,

זה בגדר התעללות בגוויה. מה אתם רוצים? מה אתם רוצים מהעמותות המסכנות הללו שמקבלות 5,000 ₪ פעם בשנתיים? די עם זה.

עו"ד שוקי פורר: היו"ר הלך, וינברגר, בואו נתקדם.

חנניה וינברגר: אתה יודע שאני לא מדבר ליו"ר.

עו"ד שוקי פורר: לא, אתה מדבר לפרוטוקול, אז אולי נשאר אותם עם

המקליט.

רחמים מלול: יש לציין שהוא היה מתומצת. חנניה, יש לציין שהיית

מתומצת היום.

עו"ד תמיר פינשטיין: רגע, עוד לא סיכמנו, רחמים.

חנניה וינברגר: אני חושב, על מנת שלא תהיה התעללות בגוויה,

רחמים, כבר עכשיו להוציא לכל העמותות הודעה, כמו שהוצאנו בעבר, שבשנה הבאה עליהם להגיש את הניירות והמסמכים וכיו"ב. הערה למבקר בכל אופן, אתם כותבים דו"ח לשנת 2006. בעמ' 7, שם, בהערה ט"ז - 'ההערה תתוקן כבר בשנת 2005'. כיכרות - הכיכרות והאגרות, על אגרות אנחנו אף פעם לא שמענו שום דיון, שום דו"ח, שום הערה לזה. כל הנושא הזה של האגרות הוא ריק בשבילנו, אנחנו לא יודעים. הבעיה היא, האם המחירים של הכיכרות חושבו, נבדקו? האם המחיר היה ריאלי ואמיתי? יש פה 2 המלצות, 27-29, וכדאי לאמץ אותן.

שוקי קרומר: אני רק מבקש שוקי, תחשוב על העניין, יש כאן

המלצה לגבי נושא של המסיעים למיניהם, הסעות לבתי הספר. אני לא נכנס לזה, אני רק אומר שיש כבר את החוזים, החוזה כבר מגיע בזמן וכו', ודובר על

נוהל. אני מציע, מאחר שיש לנו מעט כוח אדם בנושא של ההסעות, ואני לקחתי את ה-3 שנים האחרונות כולל 2006-2007 - שום דבר לא השתנה מבחינת המעשים הלא תקינים שנעשים בהסעות, ויש לי את הדו"חות האלו. יש לי 3 תיקים עבי כרס שקיבלתי מהעירייה אחרי הרבה זמן, לגבי כל הדו"חות של המסיעים. אני מציע, שבכל הסעה כזאת יהיה איתורן. ברגע שיהיה איתורן, אז מנהל מחלקת הסעות יוכל לשבת מול טלוויזיה ולראות בדיוק לאן כל אחד נוסע. צריכים לחשוב על זה, זה לא נראה מסובך. ואז, 80% מהגניבות תיגמרנה. מנחם, אם במשאיות הזבל, במשאיות של מנהלי האזורים היה איתורן, היית יודע אם נוסעים או יושבים 8 שעות.

לואיס בר-ניר: אני רק רוצה להזכיר לכולם שחל שינוי בעבודה, שיש נוהל חדש שכבר נכנס לעבודה והאמת ששכחנו ליישם את זה השנה, מתברר, אבל הוא ייושם השנה אני מקווה, ויו"ר ועדת הביקורת אמר שהוא יעשה את זה - שאמורה להיות ועדה מקצועית שאמורה לתת עדכונים כל 3 חודשים במהלך השנה, ולא לחכות בין שנה לשנה, ואני מקווה שזה אכן יתרום.

יעקב מרקוביץ: יש צוות היגוי.
עו"ד שוקי פורר: תודה רבה. המועצה מקבלת את הדו"ח של ועדת הביקורת, ומאשרת את ההמלצות. פה אחד, נכון? פה אחד, תודה רבה, הישיבה נעולה.

החלטה מס' 676-66-07: מחליטים פה אחד לאשר את המלצות ועדת הביקורת.

עו"ד שוקי פורר
ראש העירייה

עו"ד תמיר פינשטיין
מנכ"ל העירייה